

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 4 oraz art. 4 pkt 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, w brzmieniu ustalonym decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidziana w tych przepisach przesłanka podwójnej karalności czynu jest spełniona w sytuacji, w której europejski nakaz aresztowania został wydany w celu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w związku z czynami stanowiącymi w wydającym nakaz państwie członkowskim przestępstwo wymagające, by czyny te naruszały dobro chronione prawem w tym państwie członkowskim, jeżeli owe czyny stanowią przestępstwo również w prawie wykonującego nakaz państwa członkowskiego, w którym naruszenie tego dobra chronionego prawem nie stanowi znamienia przestępstwa.
- 2) Artykuł 2 ust. 4 oraz art. 4 pkt 1 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w brzmieniu ustalonym decyzją ramową 2009/299, w związku z art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że wykonujący nakaz organ sądowy nie może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności, jeżeli owa kara została orzeczona w wydającym nakaz państwie członkowskim za popełnienie przez osobę ściganą jednego przestępstwa, na które składa się kilka czynów, z których tylko część stanowi przestępstwo w wykonującym nakaz państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 14.6.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 lipca 2022 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska i in.

(Sprawa C-207/21 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej (UE) 2017/1442 – Artykuł 16 ust. 4 i 5 TUE – Artykuł 3 ust. 2 i 3 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych – Stosowanie *ratione temporis* – Zasady głosowania w Radzie – Większość kwalifikowana]

(2022/C 359/06)

Język postępowania: polski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot i C. Valero, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik), Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Francuska, Węgry, Królestwo Szwecji (przedstawiciele: początkowo H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev i O. Simonsson, następnie H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev i O. Simonsson, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Rzeczpospolitą Polską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 31.5.2021.